

**INNOWACJA PEDAGOGICZNA
(METODYCZNA)**

**„DO ODWAŻNYCH ŚWIAT NALEŻY”
- WSPIERANIE ROZWOJU
SPOŁECZNO-EMOCJONALNEGO
U NAJMŁODSZYCH WYCHOWANKÓW
GRUP WYCHOWAWCZYCH**

***AUTORKI: Maria Magdalena Kozakiewicz
Katarzyna Wiśniewska***

SOSW MŁAWA 2021

I. Wstęp i uzasadnienie potrzeby wdrożenia innowacji

Jeśli chcemy wychować wychowanków na dobrze funkcjonujących obywateli w dorosłym życiu, konieczne jest wspieranie ich rozwoju emocjonalnego i kształtowanie odpowiednich postaw społecznych.

Umiejętność panowania nad emocjami wpływa w dużej mierze na radzenie sobie z różnego rodzaju trudnościami ale również na odniesienie sukcesu w życiu.

Niniejsza innowacja pedagogiczna wychodzi naprzeciw potrzebom rozwojowym wychowanków i jest oparta na terapii przez bajkę. Polega ona na czytaniu wychowankom krótkich bajek terapeutycznych, których głównym celem jest przezwyciężanie i redukcja lęku, panowanie nad emocjami, ukazywanie wzorców do godnego naśladowania. Dzięki odpowiedniemu doborowi bajek terapeutycznych chcemy budować u dzieci umiejętność radzenia sobie w sytuacjach trudnych, budować u nich poczucie wartości i bezpieczeństwa.

II. Założenia

Miejsce wdrożenia innowacji: Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Mławie, Grupy Wychowawcze.

Program skierowany jest do wychowanków z klas I-IV szkoły podstawowej niezależnie od stopnia niepełnosprawności intelektualnej dzieci.

Czas trwania innowacji: 01.02.2021- 31.05.2021

Osoby prowadzące: Katarzyna Wiśniewska, Madalena Kozakiewicz

Zajęcia będą odbywały się dwa razy w tygodniu w wymiarze po jednej godzinie- łącznie 30 godzin według poniższego:

Luty: 8 godzin zajęć

Marzec: 8 godzin zajęć

Kwiecień: 6 godzin zajęć

Maj: 8 godzin zajęć

Grupa będzie liczyła 8 wychowanków.

III. Cele innowacji:

Cel główny:

Wspieranie rozwoju społeczno-emocjonalnego wychowanków grup wychowawczych.

Cele szczegółowe:

- kształtowanie umiejętności rozpoznawania i nazywania emocji,
- redukcja lęku poprzez przeżywanie historii bohaterów oraz poznawanie różnych sposobów przezwyciężania trudności w życiu,
- ukazywanie wzorców godnych naśladowania,
- podnoszenie kultury osobistej,
- rozwijanie zdolności empatii,
- kształtowanie poczucia własnej wartości i pozytywnych zachowań społecznych,
- kształtowanie umiejętności nawiązywania i utrzymywania pozytywnych relacji z innymi,
- kształtowanie prospołecznych postaw i niwelowanie aspołecznych zachowań.

IV. Metody pracy:

- bajkoterapia,
- techniki relaksacyjne,
- pogadanka,
- rozmowa,
- burza mózgów,
- odgrywanie ról,
- drama,
- techniki plastyczne,
- historyjki obrazkowe,
- zabawy ruchowe,
- gry dydaktyczne.

V. Formy pracy:

- indywidualna,
- grupowa.

VI. Środki dydaktyczne:

- bajki terapeutyczne,
- kolorowanki,
- papier,
- kredki,
- farby,
- muzyka relaksacyjna.

VII. Treści programowe

Tematyka główna zajęć:	Treści programowe
1. Moje uczucia	Dzieci omawiają uczucia miłości, sympatii, smutku, szczęścia, złości, zazdrości i zdenerwowania. Uczą się mówić o sobie jak czują się w różnych sytuacjach i poznają sposoby poprawiania własnego samopoczucia.
2. Komunikacja interpersonalna	Wychowankowie uczą się skutecznej komunikacji interpersonalnej. Program uczy dzieci jak sobie radzić w trudnych sytuacjach. Mówić o swoich problemach.
3: Więzy rodzinne, przyjacielskie	Dzieci uczą się o bezinteresownej miłości, przyjaźni – jak nawiązywać i utrzymywać przyjaźnie, jak radzić sobie z samotnością i odrzuceniem. Ćwiczą jak mówić przepraszam i jak godzić się z rodzicem, przyjacielem po sprzeczce.
4. Rozwiązywanie problemów	Dzieci słuchają jak bohaterowie rozwiązują konflikty i sami wskazują najlepszy sposób na skuteczne rozwiązanie problemu. Akceptują swoje odmienności. Poznają relacje z obu stron w czasie pojawienia się problemu prześladowania i tego, co dzieci mogą zrobić, jeśli ktoś prześladowuje je lub kogoś innego.

5. Strata emocjonalna	Dzieci uczą się radzić sobie ze zmianami, zarówno wielkimi jak i małymi. Największą zmianą ze wszystkich możliwych, jest czyjaś śmierć. Mimo, że dorośli często uważają, że śmierć jest bardzo trudnym tematem do rozmowy, to jednak małe dzieci bardzo rzadko tak uważają. Chętnie wykorzystują okazję do otwartego mówienia na temat, który stał się tabu dla wielu dorosłych.
6: Do odważnych świat należy.	Ostatnia część stanowi podsumowanie wszystkiego, czego nauczyły się dzieci: znajdowania różnych sposobów radzenia sobie, pomagania innym oraz adaptowania się do nowych sytuacji. Końcowe spotkanie jest swego rodzaju świętowaniem, połączonym z wręczaniem dyplomów.

VIII. Ewaluacja

Zadaniem ewaluacji jest gromadzenie oraz analizowanie danych w celu oceny skuteczności podjętych działań dydaktycznych. Ewaluacja umożliwi dokonanie oceny programu pod względem atrakcyjności, poznanie osiągnięć oraz umiejętności i postaw wychowanków. Monitorowanie efektów pozwoli na podniesienie efektów pracy.

.Ewaluacji podlegać będą:

- umiejętności wychowanków,
- stosowane metody – czy stosowane metody są skuteczne,
- ciekawość czy realizowana innowacja wyzwała spontaniczną aktywność dzieci,
- użyteczność – czy zdobyte wiadomości i umiejętności są przydatne w życiu.

Narzędziami badawczymi będą:

- rozmowy z wychowankami na temat zajęć,
- własna obserwacja pracy oraz aktywność na zajęciach wychowanków,
- ankiety dla wychowanków,
- wytwory prac dzieci,
- zdjęcia wykonywane przez prowadzącą,
- ankiety dla wychowawców,
- ocena opisowa programu z wnioskami do dalszej pracy.

Termin ewaluacji – koniec maja 2021. Ewaluacja będzie opracowana w formie sprawozdania.

Ewaluacja wskaże, czy warto kontynuować działania podjęte w innowacji.

Spodziewane efekty:

Wychowanek:

- wyraża swobodnie swoje myśli, emocje w sposób akceptowalny,
- nabywa większej pewności siebie,
- stara się być samodzielny w działaniu,
- zna sposoby przezwycięzania własnych lęków i słabości,
- umie współpracować w grupie,
- odróżnia dobro od zła,
- stara się być prawdomówny i szczery,
- bliskie jest mu uczucie empatii,

Szkoła:

- wzbogacenie oferty zajęć pozalekcyjnych,
- podniesienie jakości pracy szkoły,

Nauczyciel:

- wzbogacenie warsztatu pracy nauczyciela,
- wzbogacenie więzi emocjonalno-społecznych nauczyciel-wychowanek.

IX. Bibliografia:

1. Maria Molicka; Bajkoterapia. O lękach dzieci i nowej metodzie terapii; Poznań 2002.
2. Barbara Stańczuk; Bajki terapeutyczne ... na dobry dzień i jeszcze lepsze jutro; Wydawnictwo MARTEL SP.z.o.o.
3. Barbara Stańczuk; Bajki pomagajki ... na dobry dzień i jeszcze lepsze jutro; Wydawnictwo MARTEL SP.z.o.o.
4. red. Katarzyna Klimowicz; Bajkoterapia, czyli bajki pomagajki dla małych i dużych; Nasza Księgarnia, Warszawa 2015.
5. Cornelia Nitsch; Bajki, które pomagają dzieciom, Grupa Wydawnicza Bertelsmann Media, Warszawa 2001